

ת"פ 37953/02/16 - מדינת ישראל נגד גיא משה קנפו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 37953-02-16 מדינת ישראל נ' קנפו

ת"פ 31203-10-15 מדינת ישראל נ' קנפו

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
	מדינת ישראל
המאשימה	על ידי ב"כ קטיה הכהן
	נגד
	גיא משה קנפו
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד פרטוק

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

א. **בתיק 37953-02-16** הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב, בניגוד לסעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 3.10.2015 בכביש בינעירוני בסמוך ליישוב אבן שמואל, על רקע מחלקות בשל השימוש בדרך, פגע הנאשם במזיד ברכבו של המתלונן בכך ששבר את החלון האחורי ברכב באמצעות מקל שהחזיק בידו והיכה בפח שבצד הרכב באמצעות לום. הנאשם גרם נזק לרכב בשווי מוערך של כ- 6,500 ₪.

ב. **בתיק 31203-10-15** הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א) + (ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג 1973.

על פי עובדות כתב האישום ביום 19.4.15, בסמוך למבוא בנימין בקרית גת החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 0.7212 ג' וזאת לצריכתו העצמית וללא היתר כדן.

הסדר טיעון

2. ביום 26.2.2017 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתבי האישום המתוקנים, יורשע, יופנה

לשירות המבחן לקבלת תסקיר. עמדת המאשימה היא למאסר בעבודות שירות ולהרשעה. המאשימה אינה מחויבת להמלצות התסקיר ותשקול עמדתה לאחר קבלת התסקיר. עמדת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 22.8.17 סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 20, בוגר 11 שנות לימוד, חייל בשירות סדיר הנמצא בסטטוס עריק מהצבא. שירות המבחן שוחח עם מפקדו של הנאשם. הנאשם הודה בביצוע העבירות, בהתייחס לעבירה של החבלה במזיד ברכב הנאשם לקח אחריות באופן חלקי והלין על התנהגות המתלונן. הנאשם 3 בדיקות לאיתור שרידי סם כאשר בשניים מתוכן נמצאו שרידי סם, זאת על אף שהכחיש שימוש בסם. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קשיים רגשיים וכלכליים, נטייה להתפרצויות ולפריצת גבולות. שירות המבחן המליץ על דחייה בת 3 חודשים על מנת לשלב הנאשם בהליך טיפולי.

4. בתסקיר מיום 3.12.2017 ציין שירות המבחן כי הנאשם שוחרר ממעצרו הצבאי. חזר לשרת בצבא כספר, בנוסף עובד אחרי הצהרים מספר שעות כספר. הנאשם מסר בדיקות שתי נוספות כאשר בחלקן נמצאו שרידי סם, הנאשם המשיך להכחיש שימוש בסמים. הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפולי קבוצתי שהוצע לו, בשל אילוצי עבודה. שירות המבחן המליץ על דחיית הדיון, על מנת לאתר מסגרת טיפולית בה ניתן יהיה לשלב הנאשם.

5. בתסקיר מיום 7.2.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע כעס על דחיית הדיון ועל התמשכות ההליכים, סירב למסור בדיקות לאיתור שרידי סם ולעמוד בקשר עם שירות המבחן. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו.

6. בתסקיר מיום 12.4.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר 2 בדיקות אשר נמצאו נקיות משרידי סם, והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. לפיכך ועל מנת לבחון שילובו המליץ שירות המבחן על דחייה בת 3 חודשים.

7. בתסקיר מיום 11.7.18 ציין שירות המבחן כי בשל התפוסה המלאה הנאשם ישולב בהליך טיפולי רק החל מחודש אוקטובר 2018. הנאשם מסר דגימה נוספת נקיה משרידי סם. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע כעס וחוסר אמון בשירות המבחן, ואמר כי אינו מעוניין להמתין עד אוקטובר וביקש כי יגזר דינו. לאור אי הבעת הנכונות מצידו, לאור קשייו במתן אמון ורצונו לסיים את ההליך המשפטי ללא התערבות טיפולית, נמנע שירות המבחן מהמלצה בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה ציינה שהנאשם נעדר עבר פלילי הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם טענה כי מידת הפגיעה היא ברף הבינוני, לשיטתה מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם נע ממאסר על תנאי ועד ל-6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם ועתרה להשית על הנאשם מאסר ברף הבינוני-

נמוך של המתחם, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי למתלונן.

9. ב"כ הנאשם הפנה לגילו הצעיר של הנאשם, לנסיבותיו האישיות, ללקיחת האחריות, לכך שהביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי. לדבריו הנאשם רוצה להתחיל בחיים חדשים, הוגשו המלצות ממפקדיו של הנאשם ומסמכים נוספים. ב"כ הנאשם טען כי עבירת הסמים היא ברף התחתון של המתחם. כך גם לדבריו הענישה על החבלה ברכב היא בדרך כלל ענישה מותנית. לאור גילו הצעיר ועל מנת לאפשר לו להשתלב בחייו האזרחיים ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. ציין כי עברו 3 שנים מאז ביצוע העבירות וכיום הוא במקום אחר. ציין את קשיי התקשורת שהיו לו מול שירות המבחן. מבקש לסיים את ההליכים בתיק. ציין כי מתכנן לפתוח לעסק בתחום הספרות.

דין

11. הנאשם נותן את הדין בגין שני כתבי אישום שונים, בעבירות שונות, ממועדים שונים, ולפיכך יקבע לכל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם בנפרד.

מתחם העונש ההולם בתיק 37953-02-16

12. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירה של חבלה במזיד ברכב הם שמירה על קניינו של אדם, שמירה על תחושת בטחונו של הציבור.

13. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני. הגם שהנזק לרכב הסתכם בניפוץ חלון פגיעות פח, נזק שמוערך בסך של כ- 6,500 ₪, הרי שנפגעה תחושת הבטחון של המתלונן אשר היה ישוב ברכב בעת שהנאשם הכה ברכבו עם לום.

14. באשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, לקחתי בחשבון כי אין אינדיקציה לתכנון מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכום בביצוע העבירה. נתתי דעתי לכך שהנזק נגרם תוך שהנאשם משתמש בלום, נתתי דעתי לשווי הנזק שמוערך בסך של כ- 6500 ₪. אמנם לדברי הנאשם בפני שירות המבחן פגע ברכב המתלונן לאחר שהמתלונן השליך בקבוק על רכבו, אלא שלטענה זו אין כל ביטוי בכתב האישום ואף לא בטיעוני הצדדים ולפיכך לא מצאתי לייחס לכך כל משקל.

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה (ובמקרים חריגים הימנעות מהרשעה) ועד למאסר ממושך. ראו למשל:

- רע"פ 1931/15 מוסיסקו נ' מדינת ישראל (26.3.15), חבלה במזיד ברכב. הנאשם ירד מאופנועו בעת עצירה ברמזור אדום, הכה וניפץ את חלונו של נהג ברכב סמוך באמצעות קסדה. כתוצאה מכך נפצע המתלונן בשפתו. הנאשם נדון למאסר מותנה של"צ קנס ופיצוי למתלונן. ערעורים בעליון ובמחוזי נדחו.
- רע"פ 4522/13 נעיס נ' מדינת ישראל (16.7.13), המבקש הורשע בעבירות של חבלה במזיד והחזקת סכין. המבקש הזיק במזיד לשלושה כלי רכב באמצעות דקירות סכין בצמיגי הגלגלים. בימ"ש קמא גזר על המבקש 3 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, בית משפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והעמיד המאסר על 7 חודשים. בקשת רשות ערעור נדחתה.
- עפ"ג (ת"א) 49671-07-13 אל עביד נ' מדינת ישראל (28.10.13), חבלה במזיד ברכב. המערער גרם נזק לרכב של אדם אחר באמצעות מקל ממוסמר שעה שהיה בגילופין. המערער נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ שנת מאסר בפועל וישלם פיצוי. ערעורו נדחה בהסכמה.
- ת"פ (פ"ת) 47006-11-16 מדינת ישראל נ' יעקב. (11.1.17). חבלה במזיד ברכב. בעקבות סכסוך שכנים ניפץ הנאשם את שמשת הרכב של שכנו, הניח על מושב הנהג מדליק פחמים והציתו. לאחר מכן כיבה עם צינור את האש. נדון לחודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית.
- ת"פ (נתניה) 29395-08-16 מדינת ישראל נ' איילין (27.2.17), חבלה במזיד ברכב, איומים וניסיון תקיפת שוטר. הנאשם תחת השפעת אלכוהול שבר מראה של רכב, הנאשם איים על בעל הרכב (שהינו שוטר) והזדהה בשם אחר, השליך כסא לעברו ולאחר מכן השליך לעברו נרגילה שהתנפצה ושב ואיים עליו. נדון ל-6 חודשי מאסר, הופעלו שני מאסרים מותנים כך שירצה 14 חודשי מאסר, וענישה נלווית.
- ת"פ (ב"ש) 65587-11-15 מדינת ישראל נ' אל צאנע (30.3.16), איומים וחבלה במזיד ברכב. הנאשם איים שיהרוס את המתלונן יהרוג אותו ויפגע בו, והשליך אבן על חלון הטרקטור של המתלונן ושב את החלון. נדון במסגרת הסדר עונשי למאסר מותנה, קנס ופיצוי.
- ת"פ (רמלה) 53100-08-15 מדינת ישראל נ' אזברנה (16.01.17), ניסיון תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב. הנאשם חבט ברכבו של המתלונן וניסה להכותו דרך חלון הנהג באמצעות מתקנים עיתונים עשוי מברזל. לרכב נגרם נזק. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.
- ת"פ (עכו) 955-05-15 מדינת ישראל נ' שנאוי (5.9.16), חבלה במזיד ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה. המתלונן, שעה שהיה ברכבו ונעצר ברמזור אדום, העיר לנאשם שהיה ישוב ברכבו יחד עם אחר, על האופן שבו הוא נוהג. בהמשך איתר הנאשם את רכב המתלונן בעיר והחל מנפץ את פנסי הרכב, המראות ושמשת הרכב. הנאשם נדון ל-3 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.
- ת"פ (רחובות) 38531-01-15 מדינת ישראל נ' לוין (9.3.16), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וחבלה במזיד ברכב. רכבו של המתלונן פגע ברכב הנאשם. כתוצאה מהתאונה הנאשם וביתו נחבלו. הנאשם יצא מרכבו, הכה את המתלונן באגרוף בפניו, גרם לו חבלות בפניו ובמצחו, בעט בכתפו בעודו ישוב ברכבו, שבר את חלון דלת הנוסע. המתלונן יצא מרכב והנאשם הרים אבן ורץ לכיוון המתלונן כשהאבן בידו. על הנאשם נגזרו מאסר מותנה, קנס ופיצוי.
- ת"פ (כ"ס) 56672-05-14 מדינת ישראל נ' קלימקוביץ (7.9.16), חבלה במזיד ברכב. הנאשם השליך אבן גדולה על רכב משטרה והחל לברוח, מרדף קצר הוביל לתפיסתו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נופצה שמשת הרכב האחורית. נגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ת"פ (נתניה) 37398-08-14 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (29.11.16) נסיון גניבת רכב וחבלה במזיד ברכב. הנאשם ניסה לגנוב קטנוע, שבר את מנעול הכידון, דרדר האופנוע ונפל עימו. הוטל על הנאשם מאסר מותנה קנס ושל"צ.

ת"פ (צפת) 40537-01-10 **מדינת ישראל נ' בורקין** (2.3.11), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב. הנאשם פגע ברכב 14 פעמים בערב אחד שעה שהיה בגילופין. התקבל תסקיר מבחן חיובי בעניינו של הנאשם בן ה-20. הוטל על הנאשם של"צ ומאסר על תנאי.

16. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בתיק 31203-10-15

17. **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירה של שימוש בסמים לצריכה עצמית הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בסמים (פגיעה בשלומם ובריאותם הפיזי והנפשי של הציבור, התדרדרות לעבירות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמים).

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 170/07 **מטיס נ' מדינת ישראל** ביחס לשימוש עצמי בסמים מסוג קנאביס וחשיש:

"אכן הסם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קנבוס שמוגדר כ"סם קל". לרוע המזל סמים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמם טמונה סכנה".

18. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך בשים לב לכמות הסם, לסוג ולכך שהוחזק לצריכה עצמית..

19. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה**, נתתי דעתי לסוג הסם (חשיש) לכמותו (כ- 0.7212 גרם), נתתי דעתי לכך שהסם נועד לצריכה עצמית.

20. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים (מבחינת כמות וסוג הסם) הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. במקרים רבים אף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

רע"פ 6138/09 **פרדוז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשי מאסר וענישה נלווית. ערעורו נדחה.

ת"פ (י-ם) 16926-04-16 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית במשקל של 20.109 גר'. נגזרו עליו 3 חוד' מע"ת וקנס.

ת"פ (ב"ש) 32753-12-13 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (פורסם בנבו, 22.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג הרואין במשקל 0.1984 גר'. נגזרו עליו במסגרת הסדר התחייבות, והארכת מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד כנגדו.

ת"פ (ב"ש) 6920-11-13 **מדינת ישראל נ' חזיזה** (פורסם בנבו, 24.06.14), הנאשם הורשע בעבירה
עמוד 5

של החזקת סם לצריכה עצמית מסוג חשיש במשקל של 20.1931 גר'. נידון במסגרת הסדר למבחן והארכת 2 מאסרים מותנים, התחייבות וקנס.

· ת"פ (עכו) 4864-05-11 **מדינת ישראל נ' גבריס** (פורסם בנבו, 18.1.12), הנאשם הורשע בהחזקת 3.99 גרם חשיש לצריכה עצמית. נדון למע"ת. וענישה נלווית.

· ת"פ (ב"ש) 50810-12-10 **מדינת ישראל נ' בראונשטיין** (פורסם בנבו, 5.3.12), נאשם בעל עבר פלילי הורשע בהחזקת 0.3 גרם חשיש. בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק אחר, וגזר בנוסף מאסר מותנה.

· ת"פ (עכו) 53325-11-10 **מדינת ישראל נ' יאסין** (פורסם בנבו, 6.12.11), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 27.29 גר' לצריכתו העצמית. הוטל עליו של"צ.

· ת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם בנבו, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 54.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

· ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם בנבו, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג קנבוס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנבוס בשקית ניילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנבוס במשקל של 50.80 גר' נטו וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

· ת"פ (נת') 17184-10-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 16.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. הנאשם הורשע בתי עבירות של החזקה. במועד אחד החזיק סם מסוג חשיש במשקל של 33.63 גר' ובמועד אחר החזיק חשיש במשקל של 15.86 גר' וזאת לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, קנס וצו מבחן.

21. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות שלפני נע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות.

ביטול ההרשעה

22. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדין.

עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לזין את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

עמוד 6

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

23. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

24. הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדינו ועל אף היותו "בגיר צעיר", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, כתנאי להימנעות מהרשעה. ראו דברי כב' ה' שהם ברע"פ 2180/14 שמואלי נ' מדינת ישראל:

"די בכך שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי ההרשעה תוביל לפגיעה מהותית וקונקרטית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתוקפה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צעיר"

ראו גם רע"פ 3989/15 גוזלאן נ' מדינת ישראל.

ראו דברים שנאמרו לאחרונה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 6961/17 פהדי אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (7.3.18):

"תוספת של קטגוריה פסיקתית ("בגיר-צעיר"), גורעת מתוקפו של הסיווג הסטטוטורי ("קטין" מזה ו"בגיר" מזה, כשגיל 18 שנה הוא קו פרשת-המים). אך לא אלמן ישראל. קיימת חובת תסקיר בטרם שליחתו למאסר של נאשם עד גיל 21; גילו של נאשם יכול שיהיה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ט(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977), כמו גם בגזירת העונש המתאים (סעיף 40יא(1) לחוק).

הנה כי כן, שיקול הדעת מסור לבית המשפט לעשות כחוכמתו בענישת נאשם, להתחשב גם בגילו, אך זאת מבלי צורך בקטגוריה פסיקתית נוספת, שעלולה לטשטש את הקלסיפיקציה הסטטוטורית."

25. יחד עם זאת, בפסיקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסטות מהכלל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו.

כך למשל, בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל, שם בוטלה הרשעה של נאשם בן 18 שנים ו 11 חודשים בסיוע לשוד. שם קבע בית המשפט העליון:

"הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו וכלל הנסיבות."

כך גם, בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בעבירה של סחיטה באיומים כב' השופטת ד' ברק ארז ציינה כי גילם של הנאשמים הוא אחד הטעמים "לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי".

26. ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 פבל גוטרמן נ' מדינת ישראל, בית המשפט קבע כי מדובר במעין "מקבילית כוחות":

"ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם. כמובן שכל זאת בתנאי שמלכתחילה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצדיקות בחינת האפשרות לוותר על ההרשעה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

27. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשעת הנאשם בדין.

הגם שעסקינן בנאשם צעיר בגילו והגם שעבירת הסמים הינה במדרג חומרה נמוך, עדיין לא מתקיימים החריגים המצדיקים ביטול ההרשעה.

28. הנאשם לא שולב בהליך טיפולי, הן בשל סירובו להשתלב בהליך שהוצע לו עקב אילוצי עבודה, והן בשל תפוסה מלאה של הליך טיפולי אחר שהוצע ורצונו של הנאשם לסיים את ההליך המשפטי מבלי להמתין להליך הטיפולי. בסופו של יום שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו.

29. הנאשם לא הוכיח קיומו של נזק קונקרטי ואף לא נזק ערטילאי כתוצאה מהרשעה. הנאשם מתעתד לעבוד בתחום הספרות, תחום בו עוסק כבר עתה, ולא נטען כי הרשעה עלולה לפגוע באפשרות התעסוקה שלו.

30. בנסיבות אלו לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של ההרשעה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

31. על כן, הרשעת הנאשם תיוותר על כנה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

32. לא מצאתי הצדקה לסטות לקולה או לחומרה ממתחם העונש ההולם, גם לא משיקולי שיקום. כאמור בתסקיר שירות המבחן, הנאשם הביע נכונותו להשתלב בהליך שיקומי שהוצע לו אולם התקשה בשל עבודתו. הנאשם סרב להמתין להשתלבות בקבוצה טיפולית שהותאמה לו.

33. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, לקחתי בחשבון את השיקולים הבאים:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות ולהודות במיוחס לו.
- זקפתי לזכותו של הנאשם את היותו נעדר עבר פלילי.
- לקחתי בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, כיום בן 21, בעת ביצוע העבירות היה בן 18. "בגיר צעיר".
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקירי שירות המבחן ובטיעוני

ההגנה.

- לקחתי בחשבון את האמור במכתב ההמלצה מאת מפקדו של הנאשם, את השיפור שחל בתפקודו וכי כיום הוא מבין את המסגרת הצבאית, חייל ממושמע, אחראי, אהוב על חבריו ומבצע את תפקידו כספר בצורה הטובה ביותר.
- לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות, חלפו למעלה מ-3 שנים.
- לקחתי בחשבון כי הבדיקות האחרונות שמסר בשירות המבחן יצאו נקיות משרידי סם.
- לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרבים בבגדרו של המתחם.
- לקחתי בחשבון את עמדת שירות המבחן אשר נמנע מהמלצה טיפולית.

34. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

35. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. אני מטילה על הנאשם חודש מאסר וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.
- ב. אני מטילה על הנאשם 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה של חבלה במזיד לרכב.
- ג. פסילה מלהחזיק ומלקבל רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאשם לא יעבור עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.
- ד. הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש. ההתחייבות תחתם במזכירות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 יום.
- ה. פיצוי בסך 5000 שח אשר ישולם לרון קינן, ע"ת 1 בתיק 37953-02-16. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 20.11.18

ככל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.